

Pragmatyka Służbowa
dla Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej
z 11 maja 2019 r.

Pragmatyka Służbowa reguluje prawa i obowiązki członków Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP, zwanego dalej Kościołem, w tym duchownych oraz sakramenty i posługi kościelne udzielane przez Kościół.

Rozdział I
Prawa i obowiązki członków Kościoła

§1

1. Członkiem Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, zwanego dalej Kościołem, jest osoba, która:
 - 1) przyjęła Chrztost Święty z rąk duchownego Kościoła; lub
 - 2) była confirmowana w Parafii należącej do Kościoła; lub
 - 3) złożyła oświadczenie o wstąpieniu do Kościoła, składając świadectwo wiary zgodnie z agendą lub miejscowym zwyczajem i została do niego przyjęta przez upoważnionego duchownego, będąc pełnoletnią i ochrzczoneą; lub
 - 4) została przyjęta do Kościoła przez upoważnionego duchownego, jako niepełnoletnia i ochrzczonea, na podstawie oświadczeń woli złożonych w jej imieniu przez rodziców lub opiekunów prawnych; lub
 - 5) przystąpiła do Kościoła, składając odpowiednie oświadczenie woli na ręce właściwego miejscowo Proboszcza/Administratora, które zostało przyjęte przez Kolegium Kościelne, jeśli taka osoba była dotychczas członkiem Kościoła należącego do Światowej Wspólnoty Kościołów Reformowanych lub Wspólnoty Kościołów Ewangelickich w Europie, lub innego Kościoła, z którym Kościół utrzymuje wspólnotę kazalnicy i stołu, o ile następnie z niego nie wystąpiła.
2. Przyjęcie do Kościoła zostaje potwierdzone przez sporządzenie przez właściwego miejscowo Proboszcza/Administratora odpowiednio: aktu Chrztost Świętego, confirmacji, konwersji lub przystąpienia do Kościoła. Potwierdzeniem członkostwa w danej Parafii jest wpis na listę jej członków.

§ 2

Wystąpienie z Kościoła następuje przez:

- 1) złożenie pisemnego oświadczenia woli zgodnie z przynależnością parafialną, osobiście lub z podpisem potwierdzonym notarialnie – z dniem otrzymania oświadczenia przez właściwą Parafię; lub
- 2) publiczne wyrzeczenie się przynależności do Kościoła bądź też wstąpienie do innego Kościoła lub związku wyznaniowego, w przypadku powzięcia takiej informacji przez Kolegium Kościelne – następuje to z dniem dokonania odpowiedniej adnotacji w księgach metrykalnych na podstawie uchwały Kolegium Kościelnego.

Nie stanowi wystąpienia z Kościoła złożenie deklaracji przynależności do parafii Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, zgodnie z porozumieniem zawartym między oboma Kościołami.

§ 3

Względem osoby należącej do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, która złożyła deklarację przynależności do Parafii należącej do Kościoła, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące członków Kościoła z uwzględnieniem zasad odrębnych, określonych w porozumieniu zawartym między oboma Kościołami, przy czym w zakresie przepisów o ochronie danych osobowych osoba taka staje się członkiem obu Kościołów, co nie narusza art. 1 Prawa Wewnętrznego.

§ 4

Członkowie Kościoła są równi w swoich prawach i obowiązkach.

§ 5

Członek Kościoła ma prawo do:

- 1) uczestniczenia w życiu Parafii i Kościoła, w obradach Synodu Kościoła z głosem doradczym;
- 2) co do zasady, przystępowania po konfirmacji do sakramentu Wieczerzy Pańskiej oraz korzystania z posług religijnych;
- 3) korzystania z opieki duszpasterskiej;
- 4) wsparcia materialnego – w miarę możliwości Parafii;
- 5) dostępu do przepisów powszechnie obowiązujących w Kościele. Dokumenty udostępnia Konsystorz za pośrednictwem Biura Konsystorza;
- 6) ochrony danych osobowych;
- 7) korzystania z biernego i czynnego prawa wyborczego, pod warunkiem spełnienia wymagań Prawa Wewnętrznego;
- 8) uprawnień i tytułów wynikających z pełnionej funkcji lub urzędu, na który został powołany lub mianowany.

§ 6

Członek Kościoła jest moralnie zobowiązany do:

- 1) życia i postępowania w myśl zasad Kościoła;
- 2) udziału w nabożeństwach;
- 3) czynnego uczestniczenia w życiu Kościoła;
- 4) wychowywania swoich dzieci w wyznaniu ewangelicko-reformowanym;
- 5) świadczeń materialnych na rzecz swojej parafii oraz całego Kościoła;
- 6) pomocy potrzebującym.

§ 7

Członek Kościoła jest zobowiązany pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej do:

- 1) przestrzegania Prawa Wewnętrznego, Pragmatyki Służbowej, Regulaminów i uchwał gremiów kościelnych;
- 2) przestrzegania uchwał Ogólnego Zgromadzenia Zboru i Kolegium Kościelnego parafii, której jest członkiem;
- 3) pełnienia z należytą starannością powierzonej mu przez Kościół funkcji lub urzędu;
- 4) przestrzegania tajemnicy spowiedzi/duszpasterskiej, jeśli posiadał do niej dostęp, bez możliwości zwolnienia z niej, oraz przestrzegania tajemnicy służbowej związanej z pełnioną funkcją lub urzędem, chyba że jest z niej zwolniony przez przepisy prawa kościelnego lub organ, który powierzył mu tę funkcję lub urząd.

Rozdział II Sakramenty i posługi kościelne

§ 8

Kościół Ewangelicko-Reformowany uznaje dwa Sakramenty: Chrzest Święty oraz Wieczerzę Pańską. Posługami kościelnymi są natomiast: konfirmacja, konwersja, spowiedź/rozmowa duszpasterska, małżeństwo kościelne i pogrzeb kościelny.

Chrzest Święty

§ 9

1. Sakrament Chrztu Świętego jest udzielany osobie, która wcześniej nie była ochrzczona w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, przez duchownego Kościoła w obecności zboru, a w przypadku dziecka również z udziałem rodziców chrzestnych, z których przynajmniej jedno winno być wyznania ewangelicko-reformowanego.
2. W przypadku osoby w wieku umożliwiającym konfirmację, Chrzest Święty powinien być poprzedzony odpowiednim przygotowaniem. Chrzest św. w wieku dorosłym obejmuje skutki konwersji.
3. W przypadku Chrztu Świętego osoby niepełnoletniej warunkiem udzielenia Chrztu jest przedstawienie Proboszczowi/Administratorowi Parafii lub osobie go zastępującej odpisu skróconego aktu urodzenia takiej osoby. Termin Chrztu określa Proboszcz/Administrator Parafii lub osoba go zastępująca, w miarę możliwości uwzględniając oczekiwania rodziców w tym zakresie.

§ 10

Osoba pełnoletnia może przedstawić zamiast odpisu skróconego aktu urodzenia inny dokument potwierdzający tożsamość, zawierający dane niezbędne do sporządzenia metryki Chrztu.

§ 11

Chrztu Świętego udziela się dziecku w Parafii, do której należą rodzice. Chrztu Świętego można udzielić w innej Parafii Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, za zgodą Proboszcza/Administratora parafii, do której należą rodzice. W przypadku braku porozumienia decyzję podejmuje Biskup.

§ 12

Rodzicem chrzestnym powinien być wierny wyznania ewangelicko-reformowanego lub innego Kościoła, z którym Kościół utrzymuje wspólnotę w kazalnicy i stołu Pańskiego, pełnoletni lub konfirmowany. Proboszcz/Administrator może wyrazić zgodę na wybór rodziców chrzestnych spośród członków innych Kościołów chrześcijańskich. Kandydat na rodzica chrzestnego powinien przedstawić zaświadczenie o swojej przynależności kościelnej.

§ 13

Szafarzem Chrztu Świętego jest każdy duchowny Kościoła, posiadający upoważnienie właściwego Proboszcza/Administratora. W przypadku Chrztu odbywającego się poza nabożeństwem zborowym, Proboszcz/Administrator przy najbliższej okazji ogłasza udzielenie Chrztu i sporządza metrykę Chrztu.

Wieczerza Pańska

§ 14

Wieczerza Pańska jest sprawowana i rozdzielana pod dwiema postaciami. Sposób udzielania Sakramentu określa Konferencja Duchownych.

§ 15

Naczynia liturgiczne powinny być przechowywane w warunkach godnych, higienicznie odpowiednich i zapewniających ich stosowne zabezpieczenie. Obowiązek w tym zakresie spoczywa na Proboszczu/Administratorsze Parafii.

§ 16

Szafarzem Wieczerzy Pańskiej jest duchowny, który prowadzi nabożeństwo, w jej dystrybucji mogą natomiast uczestniczyć także inni członkowie Kościoła.

Konfirmacja

§ 17

Konfirmacja jest potwierdzeniem Chrztu Świętego przez osobiste i publiczne wyznanie wiary, upoważniającym do przystępowania do Wieczerzy Pańskiej. Konfirmacja następuje, co do zasady, między 13 a 18 rokiem życia, po odpowiednim przygotowaniu i potwierdzeniu wiedzy egzaminem przed Kolegium Kościelnym.

Konwersja

§ 18

1. Konwersja dokonana po uzyskaniu pełnoletności jest tożsama co do skutków z konfirmacją.
2. Konwersja następuje po odpowiednim przygotowaniu kandydata przez duchownego i akceptacji ze strony Kolegium Kościelnego.

§ 19

Spowiedź

Kościół praktykuje spowiedź powszechną w czasie nabożeństwa. Członkowie Kościoła, w tym duchowny, są zobowiązani do zachowania tajemnicy spowiedzi w rozumieniu publicznoprawnym (indywidualnej rozmowy duszpasterskiej), obejmującej wszelkie informacje objęte rozmową duszpasterską. Zakazuje się spisywania lub nagrywania rozmowy duszpasterskiej. Naruszenie tajemnicy przez duchownego powinno skutkować pozbawieniem go prawa sprawowania urzędu duchownego.

Małżeństwo

§ 20

Małżeństwo zostaje zawarte, gdy mężczyzna i kobieta, zawierający związek małżeński podlegający prawu Kościoła w obecności jego duchownego (świadek urzędowy), oświadczą wolę jednoczesnego zawarcia małżeństwa kościelnego i małżeństwa podlegającego prawu polskiemu (małżeństwo cywilne). Małżeństwo podlegające prawu polskiemu zostaje zawarte w chwili złożenia

oświadczenia woli w obecności duchownego, jeśli kierownik urzędu stanu cywilnego sporządzi następnie akt małżeństwa.

§ 21

W przypadku, gdy mężczyzna i kobieta zawarli uprzednio związek małżeński podlegający prawu polskiemu, ale nie zawarli małżeństwa podlegającego prawu Kościoła lub innego Kościoła chrześcijańskiego, dopuszczalne jest błogosławieństwo związku małżeńskiego w obecności duchownego Kościoła pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia o stanie cywilnym, poświadczającego pozostawanie w związku małżeńskim z daną osobą.

§ 22

Duchownemu Kościoła nie wolno pod sankcją kary dyscyplinarnej uczestniczyć jako świadek urzędowy w zawieraniu małżeństwa, gdy żadne z nupturientów nie jest członkiem Kościoła. Nie wpływa to na ważność zawartego małżeństwa.

§ 23

W przypadku zamiaru zawierania małżeństwa wyznaniowego ze skutkami cywilnymi, duchowny jest zobowiązany do przedstawienia nupturientom przepisów prawa w tym zakresie.

§ 24

Duchowny nie może przyjąć oświadczeń woli zawarcia małżeństwa wyznaniowego ze skutkami cywilnymi bez uprzedniego przedstawienia mu zaświadczeń stwierdzających brak okoliczności wykluczających zawarcie małżeństwa przez oboje nupturientów, sporządzonego przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

§ 25

1. Niezwłocznie po złożeniu ważnych oświadczeń woli zawarcia małżeństwa wyznaniowego ze skutkami cywilnymi, duchowny sporządza zaświadczenie stwierdzające, że oświadczenia zostały złożone w jego obecności przy zawarciu związku małżeńskiego podlegającego Prawu wewnętrznemu Kościoła. Zaświadczenie to podpisują duchowny, małżonkowie i dwaj pełnoletni świadkowie obecni przy złożeniu tych oświadczeń.
2. Zaświadczenie sporządzone przez duchownego wraz z zaświadczeniem sporządzonym przez kierownika urzędu stanu cywilnego w zakresie braku przeszkód wykluczających zawarcie małżeństwa, na podstawie którego duchowny przyjął oświadczenia woli nupturientów, duchowny przekazuje do właściwego miejscowo urzędu stanu cywilnego przed upływem pięciu dni od dnia zawarcia małżeństwa – osobiście lub poprzez nadanie jako przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Jeżeli zachowanie tego terminu nie jest możliwe z powodu siły wyższej, bieg terminu ulega zawieszeniu przez czas trwania przeszkody. Przy obliczaniu biegu terminu nie uwzględnia się dni uznanych ustawowo za wolne od pracy.
3. Naruszenie przez duchownego terminu przekazania zaświadczeń może oznaczać niezawarcie małżeństwa podlegającego prawu polskiemu, ale nie wpływa to na ważność zawarcia małżeństwa kościelnego. W takim przypadku nie można powtarzać zawarcia małżeństwa kościelnego, a nupturienti powinni zawrzeć małżeństwo podlegające prawu polskiemu.

§ 26

1. Zawarcie małżeństwa powinno być poprzedzone okresem zapowiedzi małżeńskich ogłaszanych na nabożeństwach w parafiach nupturientów przez trzy niedziele poprzedzające termin ślubu.

2. W uzasadnionych przypadkach Proboszcz/Administrator parafii może odstąpić od ogłaszania zapowiedzi. Przy zapowiedziach osób zawierających związek małżeński w innej parafii, Proboszcz/Administrator parafii przekazuje zaświadczenie zapowiedzi właściwej parafii. Osoby znające przeszkody do zawarcia związku małżeńskiego winny je zgłosić na piśmie do właściwego duchownego.

§ 27

Świadkowie powinni być pełnoletni, wierzący, świadomi istoty dokonującego się aktu. Miejscem właściwym dla zawierania ślubu kościelnego jest kościół parafialny jednej ze stron według ich uznania. Ślub może być zawarty także poza kościołem parafialnym za zgodą właściwego miejscowo Proboszcza/Administratora.

§ 28

Właściwa do zawierania małżeństwa, w którym nawet tylko jedna ze stron należy do Kościoła, jest parafia Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. Takie małżeństwo winno być zawierane w obecności duchownego Kościoła Ewangelicko-Reformowanego i zgodnie z porządkiem liturgicznym Kościoła. Członkowie Diaspory zawierają małżeństwo w wybranej przez siebie parafii. Dopuszcza się udział duchownych innych wyznań w charakterze asystentów duchownego Kościoła, ale bez powtarzania samej formuły zawierania małżeństwa.

§ 29

Proboszcz/Administrator parafii, miejsca zawarcia małżeństwa, gdy jedna ze stron należy do innego Kościoła chrześcijańskiego, powinien przekazać Kościołowi drugiej strony informację o zawarciu małżeństwa.

§ 30

1. Uprzednie małżeństwo rozwiązane wyrokiem sądu państwowego nie stanowi przeszkody w zawarciu małżeństwa w Kościele, jeśli duchowny Kościoła, po konsultacji z Kolegium Kościelnym, uznaje, że dana osoba nie zawiera go pochopnie lub w złej wierze, a od rozwiązania poprzedniego małżeństwa upłynęło co najmniej sześć miesięcy.
2. Jeśli właściwy miejscowo duchowny, po rozważeniu racji duszpasterskich, odmówi osobie prawa do zawarcia małżeństwa w Kościele, nie może go udzielić inny duchowny. Osoba, której odmówiono prawa do zawarcia małżeństwa w Kościele, może odwołać się od decyzji duchownego do Biskupa. W przypadku wyrażenia zgody przez Biskupa, nupturienti mogą zawrzeć małżeństwo przed dowolnym duchownym Kościoła i nie są związani właściwością miejscową.

§ 3§

Zawarcie małżeństwa należy odnotowywać w Księdze Ślubów oraz Księgach Chrztałów obojga nowożeńców.

Pogrzeb

§ 32

Duchowny powinien zapewnić opiekę duszpasterską bliskim zmarłego członka parafii lub członkom parafii, gdy utracili oni bliską osobę także wtedy, jeśli nie należała ona do Kościoła. Duchowny nie ma prawa odmówić odprawienia pogrzebu członka parafii lub na prośbę członka parafii, jeśli miałby się on odbyć w miejscowości, w której znajduje się parafia, chyba że racje duszpasterskie przemawiają za odmową. Osoba, której odmówiono prawa do odprawienia pogrzebu

osoby bliskiej, może odwołać się od decyzji duchownego do Biskupa. Decyzja Biskupa jest ostateczna; Biskup niezwłocznie wyznacza innego duchownego do poprowadzenia pogrzebu.

§ 33

Jeśli pogrzeb ma się odbyć na terenie innej parafii Kościoła niż tej, której zmarły był członkiem, lub gdy pogrzeb ma być prowadzony przez innego duchownego niż ksiądz służący w danej parafii, bliscy zmarłego muszą uzyskać zezwolenie właściwego miejscowo Proboszcza/Administratora.

Rozdział III Duchowni Kościoła

Obowiązki duchownych w zakresie duszpasterskim

§ 34

Duchowni Kościoła to członkowie Kościoła powołani i upoważnieni w akcie ordynacji do pełnienia urzędu duchownego, czyli głoszenia Słowa Bożego, sprawowania Sakramentów i posług kościelnych. Swoje powołanie duchowny realizuje przez służbę duszpasterską i katechetyczną, przy czym ta ostatnia może być powierzona także katechetom niebędącym duchownymi, ale posiadającym zezwolenie (tożsame z tzw. misją kanoniczną) wystawione przez Biskupa.

§ 35

Duchownym może być osoba wyznania ewangelicko-reformowanego, która po ukończeniu studiów magisterskich w zakresie teologii ewangelickiej, odbyciu ustalonego przez Konsystorz stażu i po złożeniu pierwszego egzaminu konsystorskiego została ordynowana przez Biskupa zgodnie z formułą wskazaną w agendzie.

§ 36

Wszyscy duchowni, bez względu na zajmowane stanowisko, z racji swojej ordynacji są sobie równi i używają tytułu księdza (pastora). Emerytowany duchowny zachowuje prawa wynikające z ordynacji, ale bez zgody Konsystorza nie może pełnić stanowisk i funkcji zastrzeżonych dla duchownych.

§ 37

Konsystorz prowadzi listę duchownych czynnych i emerytowanych. Wpis na listę duchownych upoważnia do korzystania z praw określonych przez prawo Kościoła. Wpis dokonywany jest z urzędu niezwłocznie po ordynacji duchownego.

§ 38

Duchowny, który wypacza zasady wyznania ewangelicko-reformowanego lub postępowaniem swoim uwłacza godności urzędu bądź popełnia wykroczenie, może być skreślony z listy duchownych przez Synod na wniosek Konsystorza. Duchowny może też być skreślony przez Konsystorz na własną prośbę. Skreślenie pozbawia wszelkich praw wynikających ze statusu duchownego w Kościele, chyba że Konsystorz postanowił inaczej w zakresie praw socjalno-bytowych.

§ 38

Powołanie duchownego do pełnienia funkcji kościelnej wymaga od takiej osoby poświęcenia niektórych swoich praw wynikających z zaangażowania w sprawy, które mogą boleśnie dzielić członków zboru. W związku z tym duchownym zabrania się kandydowania oraz przyjmowania funkcji lub urzędów w publicznych organach władzy bez uzyskania uprzedniej zgody Kolegium Kościelnego i Konsystorza. Duchowni, którzy za zgodą Kolegium Kościelnego i Konsystorza objęli funkcję lub urzędy w publicznych organach władzy, korzystają w tym czasie z bezpłatnego urlopu z mocy prawa od wykonywanych czynności duchownego i pełnionych funkcji, nie przysługują im też w tym okresie prawa socjalno-bytowe. Osoby takie w tym okresie nie powinny się posługiwać tytułem „ksiądz” lub „pastor”.

§ 39

Ewentualne spory z Kościołem lub członkami Kościoła duchowny zobowiązany jest rozwiązywać w sposób koncyliacyjny, w miarę możliwości bez udziału sądów i organów państwowych.

§ 40

Duchowny obowiązany jest poinformować Konsystorz na 3 miesiące przed planowaną zmianą stanu cywilnego. Naruszenie tego przepisu lub zawarcie małżeństwa poza Kościołem stanowi wykroczenie dyscyplinarne. W przypadku rozwodu duchownego z orzeczeniem sądu powszechnego o jego winie, Konsystorz z własnej inicjatywy wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

§ 41

Duchowny powinien zawrzeć związek małżeński z osobą wyznania ewangelicko-reformowanego lub innego wyznania, z którym Kościół pozostaje we wspólnocie kazalnicy i stołu Pańskiego. W przypadku, gdy duchowny zawrze związek małżeński z osobą innego wyznania chrześcijańskiego, jest zobowiązany do wychowania dzieci we własnym wyznaniu.

§ 42

W przypadku śmierci duchownego Kolegium Kościelne ma obowiązek niezwłocznie powiadomić Biskupa, który odpowiada za zapewnienie opieki duszpasterskiej bliskim duchownego i przygotowanie uroczystości żałobnej; w przypadku śmierci Biskupa przepis stosuje się do jego urzędowego zastępcy.

Obowiązki duchownych w zakresie administracji

§ 43

Proboszcz/Administrator odpowiedzialny jest za prowadzenie:

- a) ksiąg parafialnych według wzoru zatwierdzonego przez Konsystorz, którymi są: Księga Chrztałów, Księga Ślubów, Księga Pogrzebów oraz Księga Konfirmowanych i Konwertytów.
- b) dokumentów parafialnych.

§ 44

Proboszcz/Administrator jest odpowiedzialny za stosowanie odpowiednich przepisów w zakresie ochrony danych osobowych.

§ 45

Odchodzący z parafii Proboszcz/Administrator przekazuje protokolarnie Kolegium Kościelnemu księgi metrykalne oraz inne dokumenty parafialne pozostające w jego dyspozycji.

§ 46

1. Księga parafialna powinna być na tytułowej stronie dokładnie opisana. Wszelkich poprawek należy dokonywać przez skreślenie błędnego zapisu i naniesienie wpisu poprawnego. Przy nim odnotowuje się: „poprawił, imię i nazwisko oraz podpis Księdza, data”.
2. Wszelkie zapisy w księgach parafialnych należy prowadzić ze szczególną dokładnością, poprawnie i czytelnie. Wszelkie wypisy z ksiąg metrykalnych wydaje się na obowiązujących drukach.

§ 47

Jeżeli czynność nie odbyła się w parafii macierzystej, lecz za zgodą w innej parafii, wówczas duchowny, w którego parafii dokonano czynności, przesyła bezzwłocznie odpis zupełny do parafii macierzystej. Parafia, w której dokonano czynności, prowadzi w tym przypadku zapis bez liczby bieżącej, natomiast parafia macierzysta – z liczbą bieżącą.

§ 48

Przy dokonywaniu wpisów do ksiąg metrykalnych należy bezwzględnie zachowywać kolejność danych. Na odpisach aktów metrykalnych naniesione mogą być tylko te dane, które są zawarte w księdze metrykalnej. Przy zapisach w księgach metrykalnych chrztów oraz ślubów w uwagach należy zapisać nazwę urzędu, który wydał dokument oraz datę powstania i numer takiego dokumentu: zaświadczenia z Urzędu Stanu Cywilnego, a w przypadku Księgi Zgonów i Pogrzebów – aktu zgonów.

§ 49

W przypadku uzyskania zgody Proboszcza/Administratora na dokonanie czynności poza parafią macierzystą (dotyczy chrztów, ślubów, pogrzebów) zobowiązuje się urzędującego duchownego do przesłania do parafii macierzystej odpisu zupełnego z księgi metrykalnej.

Świadczenia socjalno-bytowe duchownych

§ 50

Duchowny pełniący służbę w Kościele ma prawo do przychodu z tytułu posługi, zakwaterowania oraz innych świadczeń szczegółowo określonych każdorazowo w wokacji. W przypadku niemożności zapewnienia zakwaterowania, duchownemu przysługuje dodatek mieszkaniowy.

§ 51

Duchowny nabywa prawa emerytalne z osiągnięciem 65. roku życia. Duchowny po osiągnięciu wieku emerytalnego może, a po ukończeniu siedemdziesiątego roku życia musi przejść na emeryturę. Kolegium Kościelne (w przypadku zatrudnienia w parafii) lub Konsystorz (w innych przypadkach) mogą zatrudnić emerytowanego duchownego na dodatkowy okres.

§ 52

Duchowny na 4 lata przed osiągnięciem wieku emerytalnego korzysta ze szczególnej ochrony, co oznacza, że nie może zostać odwołany ze stanowiska, za wyjątkiem przypadków określonych w przepisach dyscyplinarnych niniejszej Pragmatyki.

§ 53

Jeśli kadencja określona w wokacji ulega zakończeniu w okresie, o którym mowa powyżej, duchowny może ubiegać się o stanowisko lub urząd z zastrzeżeniem, że nowa wokacja będzie przewidywała zakończenie kadencji z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego.

§ 54

W przypadku, gdy ubiegający się o stanowisko lub urząd duchowny korzystający ze wskazanej wyżej szczególnej ochrony nie zostanie na owo stanowisko lub urząd wybrany, zaspokojenie uprawnień socjalno-bytowych, w tym co najmniej dwupokojowego mieszkania do dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego, przejmuje na siebie Konsystorz.

§ 55

Jeśli duchownemu kończącemu kadencję brakuje do osiągnięcia wieku emerytalnego mniej niż 2 lata, może przejść na emeryturę, której wypłacanie gwarantuje Konsystorz.

§ 56

Świadczenia duchownego po przejściu na emeryturę określają przepisy dotyczące Funduszu Socjalnego oraz ostatnia z wokacji.

§ 57

Duchownemu przysługuje dzień wolny za niedzielę.

§ 58

Jeśli treść wokacji nie stanowi inaczej, Duchownemu przysługuje corocznie urlop w wymiarze 26 dni roboczych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

§ 59

Z ważnych powodów Konsystorz może udzielić duchownemu urlopu specjalnego, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Organ udzielający urlopu zapewnia na ten czas zastępstwo.

Strój liturgiczny

§ 60

1. Strojem liturgicznym duchownych Kościoła jest czarna toga z białymi befkami.
2. Nakryciem głowy duchownych ewangelickich stosowanym do stroju liturgicznego jest biret.

§ 61

1. Strojem liturgicznym Biskupa jest czarna toga z białymi befkami oraz krzyż biskupi na łańcuchu.
2. Krzyż biskupi stanowi własność Kościoła i po zakończeniu służby podlega zwrotowi.

§ 62

Istnieje możliwość odprawiania nabożeństw i niektórych czynności kościelnych przez kapelana wojskowego - w mundurze wojskowym ze stułą.

Przygotowanie do pełnienia urzędu duchownego, ordynacja i dalsze kształcenie

§ 63

Konsystorz prowadzi listę duchownych obejmującą:

- a) czynnych duchownych, to jest zajmujących stanowiska parafialne i pozaparafialne zgodnie z przepisami kościelnymi, oraz oddelegowanych do innych instytucji na podstawie odrębnych przepisów lub uchwały Konsystorza;
- b) emerytowanych duchownych;
- c) duchownych zawieszonych lub przebywających na urloпах związanych ze sprawowaniem funkcji lub urzędu we władzach publicznych.

§ 64

Wpis na listę następuje na mocy ważnej ordynacji duchownego lub wraz z podjęciem pracy w KER przez duchownego ordynowanego.

§ 65

Skreślenie z listy duchownych następuje w razie śmierci duchownego oraz na mocy uchwały Konsystorza w następujących przypadkach:

- a) na pisemny wniosek duchownego,
- b) na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego,
- c) w innych przypadkach wskazanych w Prawie wewnętrznym lub Pragmatyce Służbowej.

§ 66

W przypadku skreślenia z listy na wniosek duchownego, o ponownym jego wpisaniu na listę decyduje Konsystorz, po rozpatrzeniu pisemnego wniosku duchownego o wpisanie na listę. W przypadku skreślenia na innej podstawie, o ponownym wpisie na listę decyduje Synod, na wniosek Biskupa.

§ 67

Prawa i obowiązki studentów teologii, zamierzających podjąć służbę w Kościele, określa Regulamin.

§ 68

Staż i warunki wikariatu ustala Konsystorz w granicach określonych przez Prawo Wewnętrzne.

Obejmowanie stanowisk zastrzeżonych dla duchownych

§ 69

Duchowny po ordynacji może:

- 1) objąć stanowisko wikariusza w parafii wyznaczonej przez Konsystorz i pracować tam pod kierunkiem Proboszcza/Administratora;
- 2) zostać skierowany do innej służby kościelnej jako duchowny.

§ 70

Okres wikariatu trwa co najmniej 2 lata i jest warunkiem koniecznym do ubiegania się o stanowisko Proboszcza. Zakres obowiązków wikariusza ustala Kolegium Kościelne w porozumieniu z Konsystorzem. Po odbyciu wikariatu i złożeniu drugiego egzaminu konsystorskiego duchowny

może kandydować na stanowisko Proboszcza bądź zostać mianowany Administratorem. Konsystorz może wydłużyć okres wikariatu przez odpowiednie określenie terminu drugiego egzaminu konsystorskiego.

§ 71

Proboszcza wybiera na okres 10 lat Ogólne Zgromadzenie Zboru. Szczegółowy zakres praw i obowiązków Proboszcza określa wokacja uchwalona przez Ogólne Zgromadzenie Zboru. Kadencja Proboszcza biegnie od jego wprowadzenia w obowiązki podczas nabożeństwa.

§ 72

Jeżeli parafia nie ma Proboszcza, Konsystorz na wniosek Kolegium Kościelnego i w porozumieniu z nim mianuje na czas oznaczony Administratora oraz określa jego prawa i obowiązki. Administrator posiada wszystkie uprawnienia i obowiązki Proboszcza z wyjątkiem kadencyjności, o ile Konsystorz nie postanowił inaczej. Wprowadzenie w obowiązki Administratora następuje podczas nabożeństwa.

§ 73

Biskupem (superintendentem) może być wybrany duchowny, który cieszy się autorytetem duchowym i moralnym w Kościele oraz służy w nim jako duchowny nieprzerwanie przez co najmniej piętnaście lat. Wyboru Biskupa na dziesięcioletnią kadencję dokonuje Synod spośród co najmniej dwóch kandydatów przedstawionych przez Konferencję Duchownych, Konsystorz lub parafie. Szczegółowe zasady wyboru, uprawnienia i obowiązki Biskupa określa Prawo wewnętrzne. Dla parafii, w której proboszczem jest Biskup, Konsystorz powinien wyznaczyć duchownego pomocniczego.

Rozdział IV Przepisy dyscyplinarne

§ 74

Wykroczeniem dyscyplinarnym jest czyn w formie działania lub zaniechania, zawiniony, który wyrządza szkodę w stopniu wyższym niż znikomy, polegający na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków, określonych odpowiednimi przepisami prawa kościelnego lub prawa powszechnego.

§ 75

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu bierze się pod uwagę rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynu, w tym współdziałanie z inną osobą, jak również uszczerbek dla naruszenie dobrego imienia Kościoła i skutki na zewnątrz.

§ 76

Wykroczenie dyscyplinarne można popełnić umyślnie albo nieumyślnie. Wykroczenie dyscyplinarne popełnione jest nieumyślnie, jeżeli sprawca przewidywał możliwość popełnienia wykroczenia, ale przypuszczał, że go uniknie albo gdy sprawca nie był świadom, że popełnia wykroczenie, ale mógł to przewidzieć.

§ 77

Za wykroczenie dyscyplinarne mogą być orzeczone następujące kary:

- a) przeniesienie na inne stanowisko;

- b) czasowe pozbawienie czynnego lub biernego prawa wyborczego w całości lub w części;
- c) czasowe ograniczenie lub pozbawienie określonych lub wszystkich praw socjalno-bytowych;
- d) zawieszenie w prawie wykonywania urzędu;
- e) czasowe pozbawienie prawa do kandydowania na stanowisko Proboszcza;
- f) czasowe pozbawienie prawa do kandydowania na stanowisko Biskupa;
- g) pozbawienie prawa sprawowania urzędu i skreślenie z listy duchownych;
- h) bezterminowe pozbawienie czynnego i biernego prawa wyborczego.

§ 78

Kara przeniesienia na inne stanowisko oznacza utratę dotychczas zajmowanych stanowisk i funkcji, w tym wszystkich pochodzących z wyboru. W przypadku zajmowania stanowiska proboszcza, wiąże się z jego utratą i postawieniem do dyspozycji Konsystorza.

§ 79

Kara pozbawienia czynnego lub biernego prawa wyborczego powoduje także utratę stanowisk i funkcji piastowanych z wyboru. Orzekając tę karę w części, określa się dokładnie zakres kary; powoduje ona utratę odpowiednich stanowisk i funkcji.

§ 80

Kara zawieszenia w prawie wykonywania urzędu oznacza zakaz sprawowania wszystkich czynności zastrzeżonych dla duchownego, w tym podejmowanych na podstawie wynikającej z ordynacji lub misji kanonicznej. Oznacza też utratę czynnego i biernego prawa wyborczego oraz utratę stanowisk i funkcji piastowanych z wyboru.

§ 81

Kara bezterminowego pozbawienia czynnego i biernego prawa wyborczego, orzeczona wobec duchownego, oznacza również bezterminowe pozbawienie prawa sprawowania urzędu.

§ 82

Jeśli sprawca swoim działaniem wyrządził Kościołowi lub innemu podmiotowi szkodę materialną, można zobowiązać go do jej naprawienia w oznaczonym terminie, nie dłuższym niż pięć lat. Termin ten określa się w miesiącach i latach; biegnie on od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 83

Przedawnienie karalności wynosi 7 lat od daty popełnienia wykroczenia dyscyplinarnego. Jeśli wykroczenie dyscyplinarne zostało popełnione w sposób rozciągnięty w czasie, przedawnienie karalności liczy się od daty końcowego zachowania sprawcy. Jeśli wykroczenie dyscyplinarne wyczerpuje znamiona przestępstwa, przestępstwa lub wykroczenia skarbowego albo deliktu w rozumieniu prawa cywilnego, przedawnienie karalności nie może nastąpić wcześniej niż doszłoby do przedawnienia w myśl odpowiednich przepisów prawa powszechnego.

§ 84

Zatarcie skazania następuje po upływie 5 lat od wykonania kary innej niż bezterminowa lub od daty zakończenia okresu próby.

§ 85

Wszelką obsługę administracyjną w sprawach dyscyplinarnych prowadzi Biuro Konsystorza.

§ 86

Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego następuje na wniosek Konsystorza, po zasięgnięciu opinii Kolegium Kościelnego.

§ 87

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone jest przed Konsystorz. Konsystorz powołuje Komisję Dyscyplinarną składającą się z 3 członków. Członkiem Komisji Dyscyplinarnej może być pełnoprawny członek Kościoła, nieskazitelnego charakteru, dający rękojmię prawidłowego wykonywania funkcji. Przynajmniej jeden z członków Komisji powinien posiadać wykształcenie prawnicze, jeden z członków Komisji musi być duchownym.

§ 88

Postępowanie przed Komisją jest jawne. W razie uzasadnionej konieczności, Komisja Dyscyplinarna może ograniczyć jawność rozprawy w całości lub w części we wskazany przez siebie sposób.

§ 89

Komisja wydaje postanowienie wraz z uzasadnieniem. Od postanowień Komisji Dyscyplinarnej przysługuje odwołanie do Synodu. Odwołanie należy złożyć w terminie 14 dni od dnia otrzymania postanowienia.

§ 90

Odwołanie od postanowienia Komisji Dyscyplinarnej rozpatruje Synod, powołując Synodalną Komisję Dyscyplinarną, składającą się z 3 członków. Przynajmniej jeden z członków Komisji powinien posiadać wykształcenie prawnicze; jeden z członków Komisji musi być duchownym.

§ 91

Wykonalność orzeczenia stwierdza Synod. Kierując je do wykonania, wydaje stosowne zarządzenia. Za ich realizację odpowiedzialny jest Konsystorz.

§ 92

W razie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody, Konsystorz nadzoruje wykonanie tego obowiązku przez ukaranego, w szczególności poprzez powierzenie nadzoru odpowiedniej jednostce organizacyjnej Kościoła.

Rozdział V Przepisy końcowe i przejściowe

§ 93

1. Pragmatyka służbowa wchodzi w życie z dniem uchwalenia.
2. Właściwe organy przyjmują przewidziane w Pragmatyce Służbowej akty wykonawcze w ciągu 3 miesięcy od dnia podjęcia przez Synod uchwały o przyjęciu Pragmatyki Służbowej.

Aneks Nr 1 do Pragmatyki Służbowej Postępowanie w przypadku braku Regulaminu Parafialnego

W parafiach, w których nie doszło do uchwalenia Regulaminu Parafialnego, do czasu jego przyjęcia stosuje się przepisy niniejszego rozdziału w jego miejsce.

Zasady ogólne

§ 1

1. Zadania i cele parafii określa Prawo wewnętrzne Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W granicach określonych Prawem wewnętrznym parafia ma prawo:
 - a) nabywania, posiadania, zbywania oraz zarządzania nabytym lub ofiarowanym majątkiem ruchomym i nieruchomym;
 - b) zaciągania zobowiązań i rozporządzania prawami.
3. Parafia może tworzyć placówki kaznodziejskie.
4. Parafia dba o znajdujące się na jej terenie obiekty sakralne, nieruchomości, pamiątki i zabytki.

§ 2

1. Parafia powinna zaspokajać potrzeby duchowe i materialne zboru we własnym zakresie, w szczególności zaś:
 - a) zagwarantować członkom parafii opiekę duszpasterską oraz możliwość korzystania z wszelkich posług religijnych, a ponadto – w miarę swych możliwości finansowych – wspomagać materialnie członków parafii, którzy tego potrzebują;
 - b) potrzeby materialne pokrywać z przychodów uzyskiwanych ze swego majątku, ze składek, ofiar, darowizn, działalności gospodarczej oraz z tytułu innych wpływów;
 - c) obowiązkowo świadczyć materialnie na rzecz całego Kościoła w zakresie ustalonym przez Synod.
2. Parafia ma osobowość prawną.
3. Czynności prawne w imieniu parafii podejmowane są przez prezesa lub wiceprezesa Kolegium Kościelnego, działającego łącznie z proboszczem/administratorem parafii.

§ 3

Organami parafii są:

- a) Ogólne Zgromadzenie Zboru;
- b) Kolegium Kościelne;
- c) Parafialna Komisja Rewizyjna.

§ 4

Parafii przysługuje prawo odwołania się do Synodu w sprawach podlegających zatwierdzeniu przez Konsystorz.

Członkowie parafii

§ 5

1. Członkiem parafii może być osoba, która wykaże swą przynależność do wyznania ewangelicko-reformowanego świadectwem chrztu, konfirmacji, konwersji lub chrztu w wieku dorosłym albo w inny niebudzący wątpliwości sposób.

2. Członkiem parafii może być także osoba innego wyznania należąca do Kościoła, z którym Kościół Ewangelicko-Reformowany w Rzeczypospolitej Polskiej utrzymuje wspólnotę kazalnicy i stołu Pańskiego.
3. Potwierdzeniem członkostwa jest wpis do rejestru członków parafii.
4. Osoba, która zmieniła wyznanie lub zadeklarowała członkostwo w innej parafii, przestaje automatycznie być członkiem dotychczasowej Parafii Ewangelicko-Reformowanej.

§ 6

1. Czynne prawo wyborcze mają pełnoletni konfirmowani członkowie parafii, którzy opłacają składkę parafialną, chyba że zostali z tego obowiązku zwolnieni przez Kolegium Kościelne. Zaleganie w opłacaniu składek parafialnych za poprzedni rok kalendarzowy powoduje zawieszenie czynnego prawa wyborczego.
2. Bierne prawo wyborcze przysługuje członkom parafii, którzy ukończyli 21 lat i mają czynne prawo wyborcze.

§ 7

Członkowi parafii przysługuje prawo do opieki duszpasterskiej oraz wsparcia duchowego i – w miarę możliwości – materialnego ze strony zboru.

Ogólne Zgromadzenie Zboru

§ 8

1. Ogólne Zgromadzenie Zboru jest najwyższym – prawodawczym i kontrolnym – organem parafii.
2. Ogólne Zgromadzenie Zboru tworzy ogół członków parafii posiadających czynne prawo wyborcze.
3. Zgromadzenie jest uprawnione do podejmowania uchwał bez względu na liczbę uczestników, jeśli zostało ogłoszone we właściwym trybie, określonym w niniejszym regulaminie.

§ 9

1. Do kompetencji Ogólnego Zgromadzenia Zboru należy w szczególności:
 - a) planowanie pracy parafii oraz nadzorowanie administracji, w tym działalności gospodarczej i finansowej;
 - b) wybór proboszcza, prezesa i członków Kolegium Kościelnego, komisji rewizyjnej, delegatów na Synod oraz zgłaszanie kandydatów na Biskupa, na członków Konsystorza i do wszystkich innych wybieralnych organów Kościoła;
 - c) uchwalanie Regulaminu parafii lub jego zmian;
 - d) zatwierdzanie sprawozdań z działalności Kolegium Kościelnego i sprawozdań komisji rewizyjnej oraz udzielanie Kolegium Kościelnemu absolutorium;
 - e) uchwalanie budżetu parafii i ustalanie wysokości składek parafialnych;
 - f) zajmowanie stanowiska w sprawach ogólnokościelnych, w tym uchwalanie wniosków na Synod.
2. Ogólne Zgromadzenie Zboru podejmuje uchwały w następujących przypadkach:
 - a) nabywania, sprzedaży oraz obciążania własności nieruchomości parafii, oddawania w dzierżawę lub najem na czas dłuższy niż 3 lata,
 - b) zaciągania przez parafię pożyczek, jeżeli nie znajdują one pokrycia w stałych przychodach,
 - c) zbywania ruchomości przedstawiających wartość historyczną, naukową lub artystyczną (wymaga zatwierdzenia przez Konsystorz).
 - d) zaciągania zobowiązań, których realizacja przekracza możliwości finansowe parafii.

§ 10

1. Ogólne Zgromadzenie Zboru zbiera się co najmniej raz w roku na zebraniu zwyczajnym, a w razie potrzeby na zebraniu nadzwyczajnym.
2. Zebranie zwyczajne jest zwoływane przez Kolegium Kościelne.
3. Zebranie nadzwyczajne może być zwołane przez Kolegium Kościelne z jego własnej inicjatywy lub na wniosek Parafialnej Komisji Rewizyjnej, Konsystorza lub co najmniej pięciu członków zboru.

§ 11

1. Zawiadomienie o zebraniu powinno być ogłoszone podczas 3 kolejnych nabożeństw niedzielnych.
2. Zawiadomienie o zwołaniu Ogólnego Zgromadzenia Zboru powinno zawierać następujące informacje:
 - a) datę i godzinę zebrania oraz miejsce obrad;
 - b) proponowany porządek obrad oraz treść uchwał zgłaszanych przez Kolegium Kościelne;
 - c) określenie terminu zgłaszania przez członków parafii do Kolegium Kościelnego uzupełnień porządku zebrania oraz wniosków na Ogólne Zgromadzenie Zboru;
 - d) określenie terminu zgłaszania przez członków parafii do Kolegium Kościelnego kandydatów do wszystkich wybieralnych organów Kościoła, jeżeli w porządku obrad znajduje się ich wybór.
3. Porządek obrad zwyczajnego zebrania powinien obejmować:
 - a) przyjęcie protokołu poprzedniego Ogólnego Zgromadzenia Zboru;
 - b) sprawozdanie Kolegium Kościelnego i/lub sprawozdanie Proboszcza/Administradora parafii;
 - c) sprawozdanie finansowe, preliminarz budżetowy, jeśli zebranie zwołane jest po zakończeniu roku finansowego;
 - d) sprawozdanie komisji rewizyjnej – co najmniej raz w roku;
 - e) dyskusję nad sprawozdaniami;
 - f) zatwierdzenie sprawozdań;
 - g) uchwalenie preliminarza budżetowego;
 - h) udzielenie Kolegium Kościelnemu absolutorium po przedstawieniu sprawozdania finansowego;
 - i) inne sprawy należące do kompetencji Ogólnego Zgromadzenia Zboru, w których zachodzi potrzeba zasięgnięcia opinii lub powzięcia uchwał.
4. Wszystkie sprawozdania muszą mieć formę pisemną.
5. Przy wejściu na salę obrad członkowie zgromadzenia podpisują listę obecności i otrzymują mandat. Osobną listę obecności podpisują członkowie parafii nieposiadający czynnego prawa wyborczego oraz goście zaproszeni przez Kolegium Kościelne.

§ 12

1. Otwarcia Ogólnego Zgromadzenia Zboru dokonuje Proboszcz/Administrator modlitwą, po czym przewodniczenie obejmuje przewodniczący bądź jego zastępca, obaj wybrani na poprzednim zebraniu. Kandydata na przewodniczącego następnego zgromadzenia zgłasza Kolegium Kościelne. Dodatkowi kandydaci mogą być zgłoszeni przez członków zgromadzenia. Przewodniczącym zgromadzenia nie może być członek Kolegium Kościelnego ani osoba kandydująca do wybieranych na tym zebraniu gremiów kościelnych.
2. Przewodniczący zgromadzenia prowadzi obrady, w tym:
 - a) powołuje sekretarza zgromadzenia;
 - b) stwierdza i ogłasza liczbę członków zgromadzenia na podstawie listy obecności;

- c) powołuje, w razie potrzeby, komisję skrutacyjną w składzie od 3 do 5 osób; członkami komisji skrutacyjnej nie mogą być osoby jednocześnie kandydujące w wyborach;
- d) odczytuje i poddaje pod głosowanie proponowany porządek obrad z ewentualnymi poprawkami wniesionymi przez członków zgromadzenia;
- e) rozstrzyga w czasie obrad wątpliwości regulaminowe.

§ 13

1. Obrady Ogólnego Zgromadzenia Zboru są jawne i protokołowane. Przewodniczący zgromadzenia na wniosek członka zgromadzenia poddaje pod głosowanie utajnienie części lub całości obrad. Na zakończenie części utajnionej Ogólne Zgromadzenie Zboru podejmuje decyzję o treści protokołu dotyczącej utajnionych obrad.
2. Przewodniczący zgromadzenia, zarządzając głosowanie, podaje do wiadomości jego treść oraz tryb.
3. Głosowanie jest bezpośrednie, jawne, chyba że tajności głosowania zażąda co najmniej trzech członków zgromadzenia lub gdy przedmiotem głosowania są wybory.
4. Głosowanie tajne odbywa się za pomocą kartek, zaś głosowanie jawne przez podniesienie mandatu.
5. Uchwały Ogólnego Zgromadzenia Zboru zapadają zwykłą większością głosów, jeżeli regulamin niniejszy nie stanowi inaczej.
6. Przewodniczący zgromadzenia bierze udział w głosowaniu tajnym, a w głosowaniu jawnym decyduje w razie równości głosów.
7. Przy wpisywaniu uchwał do protokołu należy podać liczbę głosów „za”, „przeciw” oraz „wstrzymujących się”.

§ 14

1. Protokół Ogólnego Zgromadzenia Zboru powinien być podpisany przez przewodniczącego i sekretarza zgromadzenia.
2. Uchwały Ogólnego Zgromadzenia Zboru podpisane przez przewodniczącego i sekretarza zgromadzenia powinny być przesłane do Konsystorza w ciągu jednego miesiąca od daty zebrania.
3. Protokół powinien być udostępniony na żądanie każdemu członkowi parafii do wglądu w kancelarii nie później niż na miesiąc przed kolejnym zwyczajnym Ogólnym Zgromadzeniem Zboru. Wyciąg uchwał Ogólnego Zgromadzenia Zboru powinien być sporządzony w ciągu tygodnia po zakończeniu zebrania.

§ 15

Ogólne Zgromadzenie Zboru jest uprawnione do wyboru:

- a) Proboszcza parafii;
- b) Prezesa Kolegium Kościelnego;
- c) członków Kolegium Kościelnego;
- d) członków Parafialnej Komisji Rewizyjnej;
- e) delegatów na Synod;
- f) członków innych organów parafii,
- g) kandydatów na prezesa i radców świeckich Konsystorza oraz kandydatów na Biskupa;
- h) kandydatów do innych gremiów kościelnych.

§ 16

1. Listę kandydatów na Proboszcza parafii tworzy Kolegium Kościelne na podstawie własnych zgłoszeń kandydatów i uzgodnionych z kandydatem zgłoszeń dokonanych przez członków parafii. Lista zostaje zamknięta i podana do wiadomości zboru najpóźniej na cztery niedziele przed terminem wyborów.

2. Listy kandydatów na Prezesa i członków Kolegium Kościelnego, członków Parafialnej Komisji Rewizyjnej, delegatów na Synod oraz kandydatów do innych agend kościelnych przygotowuje Kolegium Kościelne, a kandydatów może zgłaszać każdy członek Ogólnego Zgromadzenia Zboru przez członków parafii posiadających czynne prawo wyborcze. Kandydat musi wyrazić zgodę na kandydowanie przed zamknięciem listy kandydatów.
3. Przed przystąpieniem do wyborów przewodniczący zgromadzenia ogłasza zamknięcie listy kandydatów.

§ 17

1. Kandydatem na proboszcza może być jedynie duchowny spełniający wymogi Prawa Wewnętrznego Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Kandydata na proboszcza obowiązuje wygłoszenie kazania w kościele podczas nabożeństwa niedzielnego.
3. Kandydat na proboszcza musi przed wyborami zostać zaprezentowany zborowi w formie ustalonej podczas spotkania z Kolegium Kościelnym.

Przy wyborach do Kolegium Kościelnego w pierwszej kolejności odbywa się głosowanie na prezesa Kolegium Kościelnego. Po dokonaniu tego wyboru, pozostali kandydaci na prezesa mogą być wpisani na listę kandydatów na członków Kolegium Kościelnego.

§ 18

1. Wybory przeprowadza przewodniczący zgromadzenia przy pomocy komisji skrutacyjnej.
2. Komisja skrutacyjna przyjmuje kartę do głosowania bezpośrednio od wyborcy, oblicza liczbę ważnych głosów oddanych na poszczególnych kandydatów oraz sporządza ze swoich czynności protokół, do którego załącza oddane karty do głosowania.
3. Na podstawie protokołu komisji skrutacyjnej przewodniczący zgromadzenia ustala wyniki wyborów.

§ 19

1. Wyborów dokonuje się za pomocą jednakowych kart dla danego głosowania.
2. Głosujący powinien na karcie do głosowania skreślić nazwiska osób, na które nie chce głosować.
3. Głos uważa się za nieważny, jeśli liczba nieskreślonych nazwisk na karcie do głosowania jest większa od liczby miejsc mandatowych lub samowolnie zostały na niej dopisane nazwiska.

§ 20

1. W wyborach Proboszcza parafii oraz w wyborach Prezesa Kolegium Kościelnego wybrany zostaje kandydat, który otrzyma ponad połowę liczby ważnych głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków zgromadzenia z głosem stanowiącym.
2. W przypadku, gdy żaden z kandydatów nie uzyska wymaganej liczby głosów, przeprowadza się drugą turę wyborów, do której dopuszczeni są dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów w pierwszej turze.
3. W pozostałych wyborach wybrani zostają kandydaci o największej liczbie głosów. Na zastępców zostają wybrani kolejni wg liczby głosów kandydaci w liczbie równej kandydatom wybranym.

Kolegium Kościelne

§ 21

1. Kolegium Kościelne składa się z:
 - a) świeckiego Prezesa;
 - b) co najmniej dwóch członków świeckich;
 - c) Proboszcza/Administratora parafii.

2. Ogólne Zgromadzenie Zboru może zwiększyć liczbę świeckich członków do dwunastu oraz rozszerzyć skład o innych duchownych i diakona, jeśli został powołany.
3. Kadencja Kolegium Kościelnego trwa cztery lata: od dnia wprowadzenia w urzędowanie do dnia wprowadzenia w urzędowanie nowego składu Kolegium Kościelnego.
4. Dopuszczalny jest wybór Prezesa i członków Kolegium na kolejne kadencje.
5. Kolegium Kościelne może wybrać spośród swego grona świeckiego Wiceprezesa, Sekretarza oraz Skarbnika.

§ 22

1. Do kompetencji Kolegium Kościelnego należy wykonywanie uchwał Ogólnego Zgromadzenia Zboru, opieka nad całością pracy parafialnej, a w szczególności:
 - a) czuwanie nad pogłębianiem duchowego życia członków zboru;
 - b) czuwanie nad biblijną czystością nauki Kościoła wyłożonej w Księgach symbolicznych;
 - c) zapewnienie zborowi stałej opieki duszpasterskiej i dążenie do obsadzenia stanowiska proboszcza/administratora;
 - d) wprowadzanie wokacji dla proboszcza/administratora;
 - e) czuwanie nad porządkiem nabożeństw zgodnie z obowiązującą agendą;
 - f) organizacja nauki religii;
 - g) zarządzanie działalnością administracyjną parafii, w tym: nawiązywanie i rozwiązywanie stosunków pracy z pracownikami parafialnymi oraz ustalanie ich wynagrodzenia, zawieranie i rozwiązywanie innych umów związanych z bieżącą działalnością parafii;
 - h) prowadzenie spraw finansowych parafii, m.in.: zarządzanie funduszami parafii, przygotowywanie preliminarzy budżetowych i wykonywanie zatwierdzonego budżetu, przygotowywanie sprawozdawczości ogólnej i finansowej na Ogólne Zgromadzenie Zboru.
2. Czynności prawne w imieniu parafii dokonuje Prezes lub Wiceprezes Kolegium łącznie z Proboszczem/Administratorem parafii. W innych sprawach parafię reprezentuje Proboszcz/Administrator lub Prezes.
3. Zebrania Kolegium Kościelnego powinny odbywać się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak jak raz w miesiącu.
4. Uchwały Kolegium Kościelnego podejmowane są wyłącznie na zebraniu protokołowanym i w obecności więcej niż połowy ogólnej liczby wszystkich członków.
5. Uchwały zapadają większością głosów członków Kolegium obecnych na posiedzeniu.
6. Posiedzenie zwołuje prezes lub wiceprezes co najmniej raz na kwartał oraz każdorazowo na pisemne żądanie co najmniej jednej trzeciej ogólnej liczby członków Kolegium, a następnie mu przewodniczy.

§ 23

1. W razie niemożności sprawowania obowiązków przez członka Kolegium Kościelnego, Kolegium może powołać na jego miejsce zastępcę.
2. W razie nieusprawiedliwionej nieobecności członka Kolegium Kościelnego na trzech kolejnych zebraniach traci on swój mandat.

Parafialna Komisja Rewizyjna

§ 24

1. Parafialną Komisję Rewizyjną wybiera Ogólne Zgromadzenie Zboru.
2. W skład Komisji wchodzi co najmniej dwaj członkowie. Do Komisji nie mogą kandydować członkowie urzędującego lub ustępującego Kolegium Kościelnego bądź też innych gremiów kontrolowanych przez tę komisję, ani osoby wynagradzane przez parafię.
3. Komisja wybiera spośród swego grona przewodniczącego.
4. Do kompetencji komisji rewizyjnej należy kontrola pracy Kolegium Kościelnego i innych gremiów parafialnych w zakresie wykonywania uchwał Synodu oraz Ogólnego Zgromadzenia Zbo-

ru, sposobu zarządzania parafią, rachunkowości i stanu kasy, a także przedstawianie wniosku o udzielenie absolutorium Kolegium Kościelnemu. Co najmniej raz w roku komisja rewizyjna składa na Ogólnym Zgromadzeniu Zboru pisemne sprawozdanie ze swojej działalności.

5. Komisji przysługuje prawo dokonywania doraźnych kontroli.
6. Kadencja Komisji Rewizyjnej trwa cztery lata. Dopuszczalny jest wybór poszczególnych członków Komisji Rewizyjnej na kolejne kadencje.
7. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej ma prawo uczestniczyć w zebraniach Kolegium Kościelnego z głosem doradczym.

Proboszcz

§ 25

Duchowym przewodnikiem Zboru jest Proboszcz.

§ 26

Szczegółowy zakres działalności i uprawnień duchownego oraz zobowiązania parafii określa wokacja uchwalona przez Ogólne Zgromadzenie Zboru.

§ 27

1. Proboszcza wybiera Ogólne Zgromadzenie Zboru. Jego kadencja trwa 10 lat. Wybór ponowny jest dopuszczalny.
2. Wprowadzenie w obowiązki proboszcza następuje podczas nabożeństwa.
3. Proboszcza odwołuje Ogólne Zgromadzenie Zboru. Odwołanie przed upływem kadencji następuje na pisemny wniosek Proboszcza, Kolegium Kościelnego lub co najmniej 5 członków parafii. Głosowanie w sprawie odwołania organizuje Kolegium Kościelne. Odwołanie przez Ogólne Zgromadzenie Zboru następuje większością 3/5 głosów, przy czym do swojej skuteczności wymaga powtórzenia w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, ale nie wcześniej niż w ciągu jednego miesiąca od poprzedniego Zgromadzenia. W wyjątkowych przypadkach Konsystorz może wyrazić zgodę na odwołanie przy pierwszym głosowaniu.
4. Jeżeli parafia nie ma proboszcza, Konsystorz na wniosek Kolegium Kościelnego i w porozumieniu z nim mianuje na czas oznaczony Administratora oraz określa jego prawa i obowiązki. Wprowadzenie w obowiązki Administratora następuje podczas nabożeństwa.

Diakonia parafii i nauka religii

§ 28

1. Diakonia parafii działa z Diakonią Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej i innymi organizacjami charytatywnymi.
2. Opieką Diakonii parafii objęci są członkowie parafii i Diaspory, którzy ukończyli 70 lat, jak również osoby poniżej tego wieku, znajdujące się w sytuacjach tego wymagających. Pomoc udzielana jest w miarę posiadanych środków i możliwości.
3. Służbę diakonijną pełnią ordynowani diakoni.
4. Diakonem jest osoba powołana do służby charytatywnej przez Ogólne Zgromadzenie Zboru oraz zgodnie z agendą wprowadzona w urząd; w Diakonii parafialnej może zostać powołana na czteroletnią kadencję z możliwością kolejnego wyboru przez Ogólne Zgromadzenie Zboru bądź to na wniosek osób działających w służbie diakonijnej, po zaopiniowaniu przez Kolegium Kościelne, bądź na wniosek tegoż Kolegium, koordynująca pracę Diakonii parafii.
5. Diakon zostaje wprowadzony w urząd podczas nabożeństwa zgodnie z odnośnymi zapisami Prawa Wewnętrzznego.

§ 29

1. Zadaniem nauczania kościelnego jest zapoznanie dzieci i młodzieży z prawdami wiary oraz wprowadzenie ich w chrześcijańskie życie zboru.
2. Rodzice są odpowiedzialni za wychowanie dzieci zgodnie z zasadami wyznania ewangelicko-reformowanego.
3. Nauczanie dzieci i młodzieży parafii odbywa się:
 - a) podczas zajęć Szkoły Niedzielnej;
 - b) podczas lekcji religii lub lekcji przedkonfirmacyjnych;
 - c) podczas zajęć z młodzieżą pokonfirmacyjną.

W przypadku braku osób świeckich zajmujących się tym nauczaniem, prowadzi je bezpośrednio Proboszcz/Administrator, który w każdym przypadku ponosi odpowiedzialność za właściwy nadzór nad nauczaniem religii w parafii.

Fundusze i majątek parafii

§ 30

Na fundusze parafii składają się:

- a) składki członkowskie, wnoszone według zasad uchwalonych przez Ogólne Zgromadzenie Zboru;
- b) kolekty zebrane podczas nabożeństw;
- c) ofiary, darowizny i dotacje;
- d) wpływy z agend parafii;
- e) wpływy z działalności gospodarczej;
- f) wpływy z zarządu majątkiem parafii.

§ 31

Fundusze parafii zgodnie z ramowym preliminarzem są przeznaczone na działalność statutową.